

Czy czuwasz nad swoim sercem? Czy potrafisz zauważyć rodzące się uczucia? Czy potrafisz na nie reagować? **Pomódl się:** Jezu, dziękuję Ci za łaskę czuwania nad swoim sercem. Dziękuję za demaskowanie zazdrości i nienawiści.

2 marca 2024, sobota

Mi 7, 14-20; Ps 103, 1-12; Łk 15, 1-3. 11-32

NAWRACAĆ SIĘ, TO UJRZEĆ PRAWDĘ O SOBIE

Łk 15, 11-13

Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze, daj mi część własności, która na mnie przypada”. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swoją własność, żyjąc rozrzutnie.

Kiedy dziecko chce zerwać relacje ze swoimi rodzicami, to nie jest to wina jego wina. Może to być również wina ojca lub matki. Może ów syn nie otrzymał takiej miłości, która przyciągałaby go do domu? Nie tylko syn jest marnotrawny, ale także i ojciec, który nie jest bez winy. Drugiego syna również nie łączy relacja miłości z ojcem. Ojciec i obaj synowie potrzebują uderzyć się w piersi i ujrzeć swoją winę. Potrzebujemy prosić Ojca niebieskiego o łaskę ujżenia swoich braków, które zaburzają relacje z najbliższymi, także z naszymi dziećmi.

Czy dostrzegasz swoje braki, które zaburzają twoje relacje ze współmałżonkiem, dziećmi, teściami, sąsiadami? Czy prosisz Jezusa o przejrzenie? **Pomódl się:** Jezu, dziękuję Ci za łaskę ujżenia swoich braków miłości. Dziękuję, że Ty sam pragniesz je uzupełnić.

25 lutego 2024, niedziela

Rdz 22, 1-18; Ps 116, 10-19; Rz 8, 31-34; Mk 9, 2-10

NAWRACAĆ SIĘ, TO WSZYSTKO ODDAWAĆ PANU

Rdz 22, 1-2. 9

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: „Abrahamie!” A gdy on odpowiedział: „Oto jestem” – powiedział: „Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę”. A gdy przyszedli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam oltarz, ułożył na nim drwa i związaawszy syna swego, Izaaka, położył go na tych drwach na oltarzu.

Bóg żywy wzywa swojego przyjaciela Abrahama, aby złożył ofiarę ze swojego syna Izaaka. Tekst oryginalny tego fragmentu używa sformułowania: **idź dla siebie**. Mówiąc inaczej: złóż w ofierze swojego syna, abyś był wolny od niego, a on od ciebie. Izaak nie jest twoją własnością. Jest dla ciebie upragnionym darem oczekiwanym przez dziesięciolecia, ale jest kimś odrębnym.

Co w twoim życiu wymaga ofiarowania Panu Bogu? **Pomódl się:** Jezu, proszę Cię o gotowość oddania Ci wszystkiego.

Opracowała: Jolanta Prokopiuk, korekta: Elżbieta i Grzegorz Kowalewscy, ilustracje: Marta Stańco, skład: Mariusz Stańco. Asystent kościelny – ks. Wojciech Jaśkiewicz. Wspólnota Domowego Kościoła Ruchu Światło – Życie „On Jest”

Teksty do medytacji znajdują się na stronie: www.onjest.pl/slowo

Zachęcamy do korzystania z metody czytania i rozważania Słowa Bożego Lectio Divina i rozważań dostępnych na stronie internetowej oraz w formie aplikacji na urządzenia z systemami Android, Apple (kod QR obok), jak również czytniki e-book

26 lutego 2024, poniedziałek

Dn 9, 4-10; Ps 79, 5-13; Łk 6, 36-38

NAWRACAĆ SIĘ, TO ODKRYĆ ISTOTĘ GRZECHEU

Dn 9, 8-10

Panie! Wstyd na naszych twarzach, naszych królów, naszych przywódców i naszych ojców, bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie. Ale Pan, Bóg nasz, jest miłosierny i okazuje łaskawość, mimo że zbuntowaliśmy się przeciw Niemu i nie słuchaliśmy głosu Pana, Boga naszego, by postępować według wskazań, które nam dał przez swoje sługi, proroków.

Prorok Daniel wyznaje grzechy swoich ziomków. Widzi ów grzech i za niego przeprasza. Daniel mówi o buncie wobec Boga i zlekceważenia głosu Pana. Zlekceważenie głosu Pana to istota każdego ludzkiego grzechu. Wszystko inne jest pochodną niesłuchania głosu Pana.

Czy słyszysz głos Boży i jesteś mu posłuszny? **Pomódl się:** Jezu, dziękuję Ci, że potrafię usłyszeć Twój głos w głębi mojego serca. Dziękuję, że uzdalniasz mnie do posłuszeństwa temu głosowi.

27 lutego 2024, wtorek

Iz 1, 10-20; Ps 50, 8-23; Mt 23, 1-12

NAWRACAĆ SIĘ, TO UCZYĆ SIĘ SŁUCHAĆ GŁOSU PANA

Iz 1, 10

Słuchajcie słowa Pańskiego, wodzowie sodomscy, daj posłuch prawu naszego Boga, ludu Gomory!

Znaczenie hebrajskiego słowa słuchać, przyjmować słowo Boże – to nie tylko nadstawiać ucha naprawdę. To otworzyć na nie swoje serce i wprowadzić je w życie. Inaczej można powiedzieć, że to znaczy być posłusznym i uległym temu słowu. Ale człowiek nie chce słuchać i na tym polega jego dramat. Jest głuchy na wołanie Boże. Potrzebujemy prosić Jezusa o łaskę uległości i posłuszeństwa Jego słowu.

Czy prosisz Jezusa o łaskę uległości i posłuszeństwa Jego słowu? **Pomódl się:** Jezu, dziękuję Ci za łaskę usłyszenia Twego słowa i łaskę posłuszeństwa temu słowu.

28 lutego 2024, środa

Jr 18, 18-20; Ps 31, 5-16; Mt 20, 17-28

NAWRACAĆ SIĘ, TO PROSIĆ O BOŻE PRAGNIENIA

Mt 20, 20-21a

Podeszła do Niego matka synów Zebedeusza ze swoimi synami i oddawszy Mu pokłon, o coś Go prosiła. On ją zapytał: „Czego pragniesz?”

Pragnienia są bardzo ważne w życiu duchowym, ponieważ otwierają drzwi do wzrostu. Bóg zawsze odpowiada na nasze pragnienia związane z wiarą, królestwem Bożym, modlitwą, miłością, jednością. Potrzebujemy prosić o

Boże pragnienia. Potrzebujemy prosić o pragnienie nawracania się. Potrzebujemy prosić o pragnienie modlitwy czy pełnienia woli Bożej. Potrzebujemy prosić o doświadczanie mocy słowa w swoim życiu.

Jakie są twoje pragnienia? Czy w tych pragnieniach jest miejsce na spotkanie z Bogiem żywym? **Pomódl się:** Jezu, dziękuję Ci za moje pragnienia. Dziękuję, że moje pragnienia coraz bardziej dotyczą Ciebie.

29 lutego 2024, czwartek

Jr 17, 5-10; Ps 1, 1-6; Łk 16, 19-31

NAWRACAĆ SIĘ, TO WOŁAĆ: JEZU, UFAM TOBIE!

Jr 17, 7-8

Błogosławiony mąż, który pokłada ufność w Panu, i Pan jest jego nadzieją. Jest on podobny do drzewa zasadzonego nad wodą, co swe korzenie puszcza ku strumieniowi; nie obawia się, gdy nadejdzie upał, bo zachowa zielone liście; także w roku posuchy nie doznaje niepokoju i nie przestaje wydawać owoców.

Ufać komuś kogo się widzi i doświadcza pomocy jest prostsze niż ufanie Bogu, którego się nie widzi. Ufanie Bogu zakłada bowiem potrzebę wiary i wzrastanie w wierze. Im większe problemy tym konieczność większej wiary i większego zaufania. Potrzebujemy prosić Boga żywego o łaskę wzrastania w wierze i wołać: Jezu, ufam Tobie!

Czy pragniesz wołać z całą determinacją: Jezu, ufam Tobie? Czy prosisz o łaskę wzrastania w wierze? **Pomódl się:** Jezu, dziękuję Ci, że mogę wołać do Ciebie: Jezu, ufam Tobie!

1 marca 2024, piątek

Rdz 37, 3-28; Ps 105, 16-21; Mt 21, 33-43. 45-46

NAWRACAĆ SIĘ, TO DEMASKOWAĆ W SWOIM SERCU ZAZDROŚĆ I NIENAWIŚĆ

Rdz 37, 3-4

Izrael miłował Józefa bardziej niż wszystkich innych swych synów, jako urodzonego w podesztych jego latach. Sprawił mu też długą szatę z rękawami. Bracia Józefa, widząc, że ojciec kocha go bardziej niż ich wszystkich, tak go znienawidzili, że nie mogli zdobyć się na to, aby przyjaźnić z nim rozmawiać.

Bracia nienawidzili Józefa, ponieważ był faworyzowany przez Ojca. Zazdrość, która zrodziła nienawiść zaprowadziła ich na skraj przepaści. Potrzebujemy demaskować w swoim sercu zazdrość i nienawiść, aby nie doprowadziły nas do nieszczęścia. Potrzebujemy czuwać nad swoim sercem i prosić Jezusa o łaskę przebaczenia i uzdrowienia.